

Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την «Πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τους περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσης μερικών επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων (διχλωρομεθάνιο)» (κωδικοποιημένη έκδοση)

COM(2008) 80 τελικό — 2008/0033 (COD)

(2009/C 77/05)

Στις 10 Μαρτίου 2008 και δυνάμει του άρθρου 95 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Συμβούλιο αποφάσισε να ζητήσει τη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα:

Πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τους περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσης μερικών επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων (διχλωρομεθάνιο) — (κωδικοποιημένη έκδοση).

Το ειδικευμένο τμήμα «Ενιαία αγορά, παραγωγή και κατανάλωση», στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 15 Ιουλίου 2008 με βάση την εισηγητική έκθεση του κ. Sears.

Κατά την 447η σύνοδο ολομέλειάς της, της 17ης και 18ης Σεπτεμβρίου 2008 (συνεδρίαση της 17ης Σεπτεμβρίου), η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε ομόφωνα την ακόλουθη γνωμοδότηση.

1. Περίληψη και συστάσεις

1.1 Η εν λόγω πρόταση αποσκοπεί στην τροποποίηση της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου προσθέτοντας περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσης του διχλωρομεθανίου (DCM), όταν χρησιμοποιείται ως κύριο συστατικό διαβρωτικών χρωμάτων για βιομηχανική, επαγγελματική και καταναλωτική χρήση.

1.2 Αυτή είναι η τελευταία τέτοια τροποποίηση της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου προτού αντικατασταθεί την 1η Ιουνίου 2009 από τον κανονισμό (ΕΚ) 1907/2006 (REACH).

1.3 Η ΕΟΚΕ αναγνωρίζει τις σημαντικές επιστημονικές και πολιτικές δυσκολίες που αντιμετωπίζει η Επιτροπή για την πρόταση και επίτευξη συμφωνίας σχετικά με μια αναλογική και αποτελεσματική από άποψη κόστους τροποποίηση, η οποία θα βελτιώσει, όπως απαιτεί η οδηγία 76/769/ΕΟΚ, τις συνθήκες λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς και ταυτόχρονα θα εξασφαλίζει υψηλό επίπεδο προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος.

1.4 Η ΕΟΚΕ συμφωνεί ότι υπάρχουν αδιάσειστα στοιχεία που αποδεικνύουν ότι όταν υπάρχουν υψηλές συγκεντρώσεις ατμού λόγω της υψηλής πιητικότητας του DCM, αυτές μπορεί να οδηγήσουν σε απώλεια των αισθήσεων και θάνατο. Αυτές οι συγκεντρώσεις ατμού οφείλονται σε ανεπαρκείς βιομηχανικές πρακτικές, καθώς και σε ελλιπή εξαερισμό. Τα στοιχεία για την ύπαρξη σοβαρού μόνιμου κινδύνου για τους καταναλωτές από την περιστασιακή οικιακή χρήση είναι λιγότερο ακράδαντα. Η πρόταση για απαγόρευση των πωλήσεων είναι ως εκ τούτου δυσανάλογη και, δεδομένων των γνωστών αλλά μέχρι στιγμής απροσδιόριστων ποσοτικά κινδύνων των εναλλακτικών προϊόντων και διεργασιών, φαίνεται απίθανο να οδηγήσει σε συνολική μείωση του χαμηλού ποσοστού καταγεγραμμένων ατυχημάτων.

1.5 Η ΕΟΚΕ σημειώνει επίσης, όπως άλλωστε και οι σύμβουλοι της Επιτροπής, ότι οι ειδικοί κίνδυνοι του DCM δεν καλύπτονται πλήρως από τα υπάρχοντα εικονογράμματα ή τις προειδοποιητικές φράσεις κινδύνου και τις οδηγίες προφύλαξης. Το ίδιο ισχύει όσον αφορά τους κινδύνους για τα παιδιά, συνήθως σε οικιακό περι-

βάλλον. Πρόκειται για μια ανεπάρκεια του συστήματος σήμανσης και όχι των προϊόντων ή των ανθρώπων. Ως εκ τούτου υποβάλλονται συστάσεις σχετικά με τη συσκευασία και τη σήμανση για τη διόρθωση αυτής της κατάστασης.

1.6 Παρατηρούνται και άλλα προβλήματα, μεταξύ των οποίων η έλλειψη συμφωνηθέντων ορίων επιχειρησιακής έκθεσης και οδηγιών ή κανονισμών ορθής βιομηχανικής πρακτικής. Σε αυτό το πλαίσιο, οι γερμανικοί κανόνες TRGS 612 αποτελούν εξαιρετικό μοντέλο.

1.7 Μια σειρά άλλων γενικών παρατηρήσεων υποβάλλονται προς εξέταση από την Επιτροπή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τα κράτη μέλη με την ελπίδα επίτευξης συμφωνίας. Η αδυναμία επίτευξης συμφωνίας θα οδηγήσει σε κατακερματισμό της εσωτερικής αγοράς. Οι χρήστες εντός και εκτός χώρου εργασίας θα παραμένουν σε κίνδυνο.

2. Νομική βάση

2.1 Όπως προαναφέρεται, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) θα τεθεί σε ισχύ την 1η Ιουνίου 2009. Ο κανονισμός αυτός θα καταργήσει και θα αντικαταστήσει διάφορους υπάρχοντες κανονισμούς και οδηγίες του Συμβουλίου και της Επιτροπής, μεταξύ των οποίων η οδηγία 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1976, όσον αφορά τους περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσης μερικών επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων.

2.2 Το Παράρτημα I της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου ορίζει τους ειδικούς περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσης μερικών επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων που έχουν συμφωνηθεί και εφαρμοσθεί τα τελευταία 30 χρόνια. Την 1η Ιουνίου 2009 οι περιορισμοί αυτοί θα γίνουν ο ακρογωνιαίος λίθος του Παραρτήματος XVII του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 (REACH).

2.3 Προηγούμενες τροποποιήσεις της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ήτοι για την προσθήκη περαιτέρω περιοριστικών μέτρων) είχαν τη μορφή οδηγιών προς εφαρμογή από τα κράτη μέλη. Αυτή η πρόταση ωστόσο της Επιτροπής είναι για μια απόφαση που θα έχει άμεση ισχύ παρά για μια οδηγία. Ως εκ τούτου δεν θα απαιτείται μεταφορά στις αντίστοιχες εθνικές νομοθεσίες, οι οποίες θα πρέπει επίσης να καταργηθούν την 1η Ιουνίου 2009 με την έναρξη ισχύος του κανονισμού ΕΚ αριθ. 1907/2006 (REACH).

2.4 Όλες οι μεταγενέστερες προτάσεις για περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσης επικίνδυνων ουσιών ή παρασκευασμάτων θα εμπίπτουν στον κανονισμό ΕΚ αριθ. 1907/2006 (REACH).

2.5 Οι ουσίες (και τα παρασκευάσματα που τις περιέχουν) για τις οποίες κρίνονται απαραίτητοι οι περιορισμοί κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσης, προέκυψαν γενικά από αξιολογήσεις ορισμένων «ουσιών προτεραιότητας» που ορίστηκαν από τα κράτη μέλη και δημοσιεύτηκαν σε τέσσερις πίνακες προτεραιότητας μεταξύ του 1994 και του 2000 δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου.

2.6 Διάφορες ουσίες που δεν συμπεριλαμβάνονται σε αυτούς τους πίνακες έχουν επίσης αξιολογηθεί για τον αντίκτυπό τους στην ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον, και έχουν κατατεθεί προτάσεις για περιορισμό της κυκλοφορίας τους στην αγορά και της χρήσης τους, στο πλαίσιο εξέτασης νέων προβλημάτων κατ' αίτημα των κρατών μελών. Το DCM ανήκει σε αυτήν την κατηγορία. Για διάφορους λόγους πολλά κράτη μέλη έχουν ήδη επιβάλει ή προσπαθούν να επιβάλουν περιορισμούς όσον αφορά τη χρήση του, ιδίως ως συστατικού διαβρωτικών χρωμάτων. Άλλα κράτη μέλη θεωρούν αυτά τα μέτρα δυσανάλογα, δαπανηρά και πιθανά να οδηγήσουν σε λιγότερο ικανοποιητικά αποτελέσματα για τους χρήστες. Υπάρχει σειρά αποδείξεων (ή έλλειψη αποδείξεων) για την υπεράσπιση ή την αντίκρουση και των δύο θέσεων.

2.7 Η πρώτη πλήρης αναθεώρηση της πρότασης στο Συμβούλιο πραγματοποιήθηκε στις αρχές Ιουνίου. Εάν επιτευχθεί συμβιβασμός εντός των επόμενων μηνών, τότε η πρόταση έχει ελπίδες να προχωρήσει, όπως έχει προγραμματισθεί. Εάν δεν συμβεί αυτό, τότε η πρόταση θα αποτύχει. Σε αυτήν την περίπτωση η εσωτερική αγορά των διαβρωτικών χρωμάτων με συστατικό το DCM θα παραμείνει κατακερματισμένη και μπορεί να γίνει ακόμα περισσότερο. Κατά συνέπεια το DCM θα αξιολογηθεί εν ευθέτω χρόνω δυνάμει του κανονισμού ΕΚ αριθ. 1907/2006 (REACH), με τη χρήση του στη διαδικασία αποβαφής να είναι μια από τις πολλές περιπτώσεις έκθεσης προς εξέταση. Είναι προφανώς αβέβαιο ποιο θα είναι το αποτέλεσμα ή πότε θα κατατεθεί μια τελική σύσταση.

3. Πλαίσιο

3.1 Το διχλωρομεθάνιο (DCM) είναι ένας άχρωμος αλογονωμένος αλειφατικός υδρογονάνθρακας χαμηλού σημείου ζέσης με ήπια γλυκιά οσμή. Για πολλά χρόνια χρησιμοποιείται ευρέως ως ισχυρός διαλύτης με χαμηλή αναφλεξιμότητα στην παραγωγή φαρμακευτικών προϊόντων, αερολυμάτων και κολλών, σε διεργασίες όπως η αποβαφή και η απολίπανση μετάλλων, και ως διαλύτης εκχύλισης για την παρασκευή τροφίμων.

3.2 Παρόλο που θεωρείται ένας από τους ασφαλέστερους αλογονωμένους υδρογονάνθρακες χαμηλού μοριακού βάρους, το DCM πρέπει να χρησιμοποιείται με προσοχή. Στην Ευρώπη χαρακτηρίζεται ως καρκινογόνος παράγοντας κατηγορίας 3, ήτοι είναι «μια ουσία που προκαλεί ανησυχία λόγω πιθανών καρκινογόνων επιπτώσεων για τον άνθρωπο, αλλά για την οποία οι διαθέσιμες πληροφορίες δεν είναι κατάλληλες για μια ικανοποιητική αξιολόγηση». Ως εκ τούτου πρέπει να φέρει την ένδειξη R40 («περιορισμένες αποδείξεις καρκινογόνων επιπτώσεων»). Αποτελεί επίσης ουσία προτεραιότητας δυνάμει της οδηγίας-πλαίσου για τα ύδατα.

3.3 Μεγαλύτερη ανησυχία ωστόσο προκαλεί το γεγονός ότι είναι επίσης ένα ισχυρό ναρκωτικό που αποδυναμώνει το κεντρικό νευρικό σύστημα και οδηγεί σε απώλεια αισθήσεων ή θάνατο. Αυτό έχει προκαλέσει μια σειρά ατυχημάτων και θανάτων που συνδέονται γενικά με επισφαλείς εργασιακές πρακτικές και υπερβολική έκθεση κατά τη διάρκεια βιομηχανικής χρήσης σε ανοικτές δεξαμενές ή επαγγελματικής χρήσης μεγάλης κλίμακας. Η χρήση σε κλειστά συστήματα, όπου αυτό είναι εφικτό, καταργεί αυτούς τους κινδύνους.

3.4 Τα επίπεδα παραγωγής του DCM στην Ευρώπη (στη Γερμανία, τη Γαλλία, την Ιταλία, την Ισπανία, τις Κάτω Χώρες, το Ηνωμένο Βασίλειο και τη Ρουμανία) σημειώνουν αργή πτώση, καθώς άλλα προϊόντα καθίστανται διαθέσιμα. Από τους περίπου 240 000 τόνους που κατασκευάζονται σήμερα στην Ευρώπη, περίπου 100 000 τόνοι εξάγονται. 30-50 % από το υπόλοιπο διατίθεται στη φαρμακευτική βιομηχανία και 10-20 % προς πώληση ως «παρθένο» DCM σε διαβρωτικά χρώματα. Το ανακυκλωμένο DCM από τη φαρμακευτική βιομηχανία εξασφαλίζει παρόμοιες ποσότητες. Η εν λόγω πρόταση αφορά αποκλειστικά τη χρήση του DCM στη διαδικασία αποβαφής.

3.5 Η αποβαφή είναι γνωστή στα περισσότερα νοικοκυριά ως μια απαραίτητη διαδικασία για τη συντήρηση και διακόσμηση ξύλινων, μεταλλικών, πέτρινων και γύψινων αντικειμένων και επιφανειών εντός και εκτός του σπιτιού. Υπάρχουν επίσης ορισμένες πιο εξειδικευμένες αγορές, όπως η αποκατάσταση έργων τέχνης, η αφαίρεση των γκράφιτι και η εκ νέου βαφή μεγάλων κινητών αντικειμένων όπως τρένων και αεροπλάνων.

3.6 Τα διαβρωτικά χρώματα υποδιαιρούνται σχεδόν αυθαίρετα σε 3 κατηγορίες: «βιομηχανικά» (ήτοι με συνεχή εκτενή χρήση στον τόπο παραγωγής), «επαγγελματικά» (ειδικό, κατασκευαστές και διακοσμητές σε διάφορους χώρους) και «καταναλωτικά» (άτομα που περιστασιακά εκτελούν εργασίες συντήρησης του σπιτιού).

3.7 Οι αριθμοί πραγματικών περιστατικών για κάθε ομάδα δεν είναι εύκολο να προσδιορισθούν. Δεδομένου ότι τα συμπτώματα υπερβολικής δόσης DCM μοιάζουν με αυτά της καρδιακής προσβολής, ενδέχεται να έχουν γίνει (ή να μην έχουν γίνει) λιγότερες αναφορές περιστατικών. Τα στοιχεία που παρουσιάστηκαν στην Επιτροπή από συμβούλους RPA δείχνουν 3-4 περιστατικά ετησίως στην Ευρώπη λόγω της χρήσης διαβρωτικών χρωμάτων με DCM κατά τα είκοσι τελευταία χρόνια, εκ των οποίων 1 κάθε χρόνο ήταν θανατηφόρο. Τα περιστατικά θανάτων συγκεντρώνονταν στη Γαλλία (6), τη Γερμανία (6) και το Ηνωμένο Βασίλειο (5), ενώ τα ατυχήματα συγκεντρώνονταν στο Ηνωμένο Βασίλειο (36), τη

Σουηδία (12) και τη Γαλλία (6). Στη Νότια Ευρώπη μόνο ένα περιστατικό έχει καταγραφεί την υπό εξέταση περίοδο (1930-2007) — ένα βιομηχανικό θανατηφόρο ατύχημα στην Ισπανία το 2000. Οι τοπικές κλιματικές συνθήκες και οι εργασιακές πρακτικές μπορεί επίσης να έχουν σχέση. Σε ζεστά κλίματα, τα παράθυρα είναι πάντα ανοικτά, ο εξαερισμός είναι καλός και οι κίνδυνοι αμελητέοι. Σε ψυχρότερα κλίματα μπορεί να συμβαίνει το αντίθετο.

3.8 Τα θανατηφόρα περιστατικά μοιράζονται ισομερώς μεταξύ των βιομηχανικών και επαγγελματικών χρηστών. Ο μεγαλύτερος αριθμός μη θανατηφόρων περιστατικών σημειώθηκε κατά τη χρήση από «επαγγελματίες». Σύμφωνα με τις σχετικές αναφορές, οι αιτίες θανάτων οφείλονταν σχεδόν αποκλειστικά σε ελλιπή εξαερισμό και ανεπαρκή χρήση προσωπικού προστατευτικού εξοπλισμού, ιδίως σε μεγάλες ανοικτές δεξαμενές.

3.9 Ένα πιθανό θανατηφόρο περιστατικό για έναν καταναλωτή (ή επαγγελματία) στη Γαλλία το 1993 δεν μπορεί να επαληθευτεί σήμερα και ως εκ τούτου αυτό το ιδιαίτερα σημαντικό στοιχείο αμφισβητείται. Ο μοναδικός άλλος θάνατος που έχει καταγραφεί για καταναλωτή ήταν στις Κάτω Χώρες το 1960. Λοιποί παράγοντες μπορεί να έχουν σχέση.

3.10 Εναλλακτικές ουσίες για χημικά διαβρωτικά χρώματα με DCM φυσικά υπάρχουν. Συνήθως χωρίζονται σε 3 κατηγορίες: «φυσική/μηχανική αποβαφή» (προσάμμιση, απόξεση, ανατίναξη), «πυρολυτική-θερμική αποβαφή» (σε φούρνους, πάνω σε ζεστά ρευστοποιημένα στρώματα ή χρησιμοποιώντας φλογοβόλα), και «χημική αποβαφή» (χρησιμοποιώντας διαλύτες υψηλής ισχύος, όπως το DCM, ή διαβρωτικά εξόχως αλκαλικά υγρά ή αλοιφές, ή μείγματα με μυρμηκικό οξύ ή υπεροξειδίο του υδρογόνου). Κάθε διεργασία μπορεί να είναι επιτυχημένη και μπορεί να αποτελεί την ενδεδειγμένη οδό υπό συγκεκριμένες συνθήκες. Όλες θέτουν κινδύνους με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, είτε λόγω σωματιδίων, θερμότητας, φωτιάς, έκρηξης, οφθαλμικού ή δερματικού ερεθισμού είτε λόγω της σύνθεσης των στρώσεων που αφαιρούνται, κυρίως του μολύβδου από χρώματα που χρησιμοποιούνταν πριν το 1960. Με πολλαπλές στρώσεις που χρονολογούνται πριν 100 χρόνια ή περισσότερο, σε παλιές αλλά ακόμα λειτουργικές ή και πολυπόδητες κατοικίες, ή με ευαίσθητες επιφάνειες που δεν πρέπει να πάθουν ζημιά, χρειάζονται περισσότερες από μία προσεγγίσεις και κάποιος βαθμός πειραματισμού.

3.11 Κανένα στοιχείο δεν έχει παρουσιασθεί σχετικά με το συνολικό μερίδιο αγοράς αυτών των ποικίλων εναλλακτικών ουσιών στο πλαίσιο των 3 κατηγοριών ή για το διαφορετικό κόστος ανά τετραγωνικό μέτρο αποβαφής. Το DCM θεωρείται ο ευρύτερα διαδεδομένος διαλύτης, ιδίως στον καταναλωτικό τομέα, ενώ δημοφιλείς είναι και οι εφαρμογές με καυστική σόδα. Ακόμη και στο πλαίσιο των χημικών ουσιών, οι συγκριτικές κοστολογίες είναι δύσκολες. Υπάρχει μια γενική συμφωνία ότι τα διαβρωτικά χρώματα με DCM είναι φθηνότερα από ανταγωνιστικά προϊόντα σε επίπεδο ποσότητας. Το πλεονέκτημα αυτό θα πάψει πιθανόν να ισχύει, εάν ληφθεί υπόψη το πλήρες κόστος του προστατευτικού εξοπλισμού (εφόσον χρησιμοποιείται) και της διάθεσης αποβλήτων (κατά περίπτωση).

3.12 Το συνολικό κόστος καθορίζεται επίσης από τους χρόνους απόδοσης. Προϊόντα και διεργασίες με πιο αργή δράση αλλά πιο ακίνδυνα αυξάνουν το κόστος των εργασιών και μειώνουν τα κέρδη. Οι διαλύτες με υψηλό σημείο ζέσης επιτρέπουν την πίστρωση

μεγαλύτερων επιφανειών με μία φορά, αλλά χρειάζονται περισσότερο χρόνο για να δράσουν. Για έναν καταναλωτή, οι μικρές εκθέσεις αντικαθίστανται από μεγαλύτερες εκθέσεις και πιθανόν μεγαλύτερη οικιακή δυσλειτουργία. (Η υπόθεση των RPA ότι οι καταναλωτές έχουν άνεση χρόνου «διότι συνήθως κάνουν εργασίες αποβαφής τον ελεύθερο χρόνο τους» είναι σίγουρα προς αμφισβήτηση). Για όλους τους χρήστες, νέες μέθοδοι εργασίας και αλλαγές στη ροή εργασιών θα γίνουν απαραίτητες. Για το βιομηχανικό χρήστη, κάθε πέρασμα σε προϊόντα με υδατική βάση μειώνει το κόστος του εξαερισμού, αλλά αυξάνει σημαντικά το κόστος των δεξαμενών και σωληνώσεων για την ελαχιστοποίηση της διάβρωσης. Λαμβάνοντας υπόψη όλες αυτές τις παραμέτρους, η πρόβλεψη του αντικτύπου οποιουδήποτε περιορισμού σε οποιαδήποτε διεργασία είναι εξαιρετικά δύσκολη. Υπό αυτές τις συνθήκες οι καταναλωτές κινδυνεύουν ιδιαίτερα, καθώς υπάρχουν λίγες αποδείξεις, δεδομένων των συγκρουόμενων απόψεων σε κυβερνητικό επίπεδο, ότι οι επιλογές τους για εναλλακτικά προϊόντα ή διεργασίες είναι προς όφελός τους.

3.13 Μία από τις δημοφιλείς εναλλακτικές ουσίες του DCM ως διαλύτη, η μεθυλο-2 πυρρολιδόνη (NMP), χαρακτηρίστηκε πρόσφατα ως «τοξική για την αναπαραγωγή κατηγορίας 2», γεγονός που θα οδηγήσει σε απαγόρευση των πωλήσεων των σκευασμάτων που την περιέχουν στο ευρύ κοινό (αλλά όχι σε επαγγελματικούς ή βιομηχανικούς χρήστες). Λοιποί διαλύτες όπως η διοξολάνη 1,3, είναι ιδιαίτερα εύφλεκτοι.

3.14 Συστήματα που βασίζονται σε διβασικούς εστέρες (DBE) —μείγματα αδιτικού, ηλεκτρικού και γλουταρικού διμεθυλίου— είναι επί του παρόντος οι πιο ελπιδοφόρες εναλλακτικές ουσίες, με ελάχιστα στοιχεία ότι υπάρχουν τυχόν σημαντικές ανησυχίες για την ανθρώπινη υγεία ή το περιβάλλον. Το διμεθυλοσουλφοξειδίο (DMSO) και η βενζυλική αλκοόλη φαίνονται επίσης σχετικά «ασφαλείς». Ωστόσο, το εάν κάποια από αυτές τις ουσίες θεωρείται αποτελεσματική από άποψη κόστους από τους χρήστες της εξαρτάται από πολλούς παράγοντες, και η ενδεχόμενη επιλογή τους ως «ασφαλών» εναλλακτικών ουσιών ευρείας χρήσης δεν μπορεί να εξασφαλισθεί.

3.15 Γενικά είναι σαφές ότι δεν υπάρχει μια απόλυτα αποδεκτή προσέγγιση και ότι ένα ακατάλληλο μέτρο μπορεί να οδηγήσει σε αύξηση του σημερινού, σχετικά χαμηλού, ποσοστού καταγεγραμμένων περιστατικών. Η δυσκολία έγκειται στον προσδιορισμό μιας λύσης που να ικανοποιεί όλα τα μέρη, ιδίως τα κράτη μέλη με διαφορετικές εμπειρίες και εύλογα άκαμπτες θέσεις.

4. Κύρια σημεία της πρότασης της Επιτροπής

4.1 Η πρόταση της Επιτροπής αποσκοπεί στην προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος, διατηρώντας ταυτόχρονα τις συνθήκες της εσωτερικής αγοράς του διχλωρομεθανίου, ιδίως όταν αυτό χρησιμοποιείται ως κύριο συστατικό διαβρωτικών χρωμάτων για βιομηχανική, επαγγελματική και καταναλωτική χρήση.

4.2 Η πρόταση αποσκοπεί στην απαγόρευση των πωλήσεων διαβρωτικών χρωμάτων με DCM στο ευρύ κοινό και σε επαγγελματίες, εξαιρουμένων όσων λαμβάνουν ειδική εκπαίδευση και άδεια από τις αρμόδιες αρχές στα κράτη μέλη. Οι πωλήσεις σε βιομηχανικές εγκαταστάσεις θα επιτρέπονται μόνον όταν εφαρμόζεται μια σειρά προστατευτικών μέτρων, ιδίως αποτελεσματικός εξαερισμός

και παροχή και χρήση κατάλληλου προσωπικού προστατευτικού εξοπλισμού. Όλα τα σκευάσματα με DCM θα πρέπει να φέρουν ανεξίτηλα την ένδειξη «αποκλειστικά για βιομηχανική και επαγγελματική χρήση» (και μόνον για όσους έχουν κατάλληλη άδεια).

4.3 Κανένα νέο διαβρωτικό χρώμα με DCM δεν θα πρέπει να διατεθεί στην αγορά για το ευρύ κοινό ή τους επαγγελματίες εντός 12 μηνών από την έναρξη ισχύος της Απόφασης. Όλες οι πωλήσεις σε αυτές τις δύο ομάδες χρηστών θα απαγορευθούν μετά το πέρασ πρόσθετης δωδεκάμηνης περιόδου.

4.4 Η Απόφαση θα τεθεί σε ισχύ την τρίτη ημέρα μετά την ημερομηνία δημοσίευσής της στην Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ.

4.5 Η πρόταση συνοδεύεται από ένα επεξηγηματικό μνημόνιο και ένα έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής (έκθεση εκτίμησης αντικτύπου). Περαιτέρω υλικό υπάρχει στις εκτιμήσεις αντικτύπου, τις οποίες έχουν προετοιμάσει για την Επιτροπή εξωτερικοί σύμβουλοι (RPA, TNO), ή σε εκθέσεις για ειδικά θέματα (ETVAREAD, σχετικά με την αποτελεσματικότητα των επιβραδυντικών ατμού). Αυτές έχουν μελετηθεί με τη σειρά τους από την κατάλληλη επιστημονική επιτροπή (SCHER). Δεν υπάρχει καμία επίσημη έκθεση αξιολόγησης κινδύνου της ΕΕ, καθώς το DCM δεν ορίστηκε από κανέναν φορέα ως ουσία προτεραιότητας, παρά τις ανησυχίες που έχουν ήδη σημειωθεί.

4.6 Ορισμένα κράτη μέλη της ΕΕ (και άλλες σημαντικές οικονομίες και εμπορικοί εταίροι όπως η Ελβετία και οι ΗΠΑ) διενήργησαν επίσης μελέτες για να υποστηρίξουν ιδιαίτερες και συχνά αντικρουόμενες κανονιστικές και πολιτικές θέσεις. Οι ενδιαφερόμενες βιομηχανίες παρείχαν πληθώρα δεδομένων σχετικά με τους πιθανούς κινδύνους και τα συγκριτικά πλεονεκτήματα διαφόρων προϊόντων και διεργασιών. Δεν αποτελεί έκπληξη ότι και αυτά είναι συγκρουόμενα. Παρατηρήσεις άλλων φορέων καταγράφηκαν κατά τη διάρκεια της ευρωπαϊκής εβδομάδας υγείας και ασφάλειας «Ασφαλείς κατασκευές» το 2004, μετά από μια διάσκεψη εμπειρογνομώνων της δανικής ένωσης ελαιохρωματιστών. Σύμφωνα με την RPA, τον Απρίλιο του 2007 οι BEUC, EMCEF και ETUC δεν είχαν ακόμα εκφράσει επίσημες θέσεις.

5. Γενικά σχόλια

5.1 Η ΕΟΚΕ αναγνωρίζει τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει η Επιτροπή για την υποβολή μιας αναλογικής και αποτελεσματικής από άποψη κόστους τροποποίησης της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ για τη χρήση του DCM ως διαλύτη αποβαφής. Ελάχιστα περιστατικά έχουν αναφερθεί και επαληθευτεί. Μπορεί να υπήρχε ή και να μην υπήρχε ελλιπής αναφορά. Η υπάρχουσα νομοθεσία δεν τηρείται πάντα και όσον αφορά τη σήμανση είναι ανεπαρκής. Υπάρχουν εναλλακτικά προϊόντα και διαδικασίες, όμως δεν έχουν αξιολογηθεί και θέτουν κινδύνους. Υπάρχουν καλοί λόγοι για τους οποίους οι θέσεις των κρατών μελών διαφέρουν. Δεν υπάρχει καμία εγγύηση ότι το γενικό αποτέλεσμα θα είναι θετικό για κάποια από τις ομάδες κινδύνου.

5.2 Η ΕΟΚΕ αναγνωρίζει επίσης ότι, λόγω των χρονικών περιορισμών, αυτή είναι η τελευταία ευκαιρία θέσπισης τυχόν μέτρων δυνάμει της προαναφερθείσας οδηγίας. Εάν μια κοινή θέση μεταξύ των κρατών μελών και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δεν μπορεί να συμφωνηθεί και η προτεινόμενη απόφαση (ή κάποια παραλλαγή της) δεν μπορεί να υιοθετηθεί και να υλοποιηθεί, δεν θα υπάρχει

καμία περαιτέρω δράση μέχρι την αξιολόγηση του DCM και όλων των χρήσεών του στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 (REACH).

5.3 Η ΕΟΚΕ υποστηρίζει ότι μια τέτοια καθυστέρηση είναι περιττή και ανεπιθύμητη σε σχέση με την προστασία του περιβάλλοντος και της υγείας όλων των χρηστών εντός ή εκτός του χώρου εργασίας. Επίσης, η ΕΟΚΕ δεν θα επιθυμούσε τυχόν κατακερματισμό της εσωτερικής αγοράς για αυτό ή για οποιοδήποτε άλλο θέμα. Η ανάγκη εξεύρεσης βάσης συμφωνίας θα πρέπει να είναι προφανής σε όλους τους ενδιαφερομένους. Αυτή η βάση συμφωνίας θα πρέπει να αποσκοπεί στη διαχείριση των κινδύνων και όχι στην αντικατάσταση ενός κινδύνου από έναν άλλο.

5.4 Σε αυτό το πλαίσιο, η ΕΟΚΕ υποστηρίζει ότι το DCM μπορεί να κατασκευάζεται, να αποθηκεύεται, να μεταφέρεται και να χρησιμοποιείται με ασφάλεια σε κλειστά συστήματα. Το DCM δεν είναι εύφλεκτο και δεν συμβάλει στη δημιουργία τροποσφαιρικού όζοντος. Ωστόσο, σε ανοικτά συστήματα, για παράδειγμα κατά τη διαδικασία αποβαφής, το DCM παρουσιάζει σαφώς κινδύνους λόγω της πτητικότητάς του (εξατμίζεται γρήγορα), της πυκνότητας του συνακόλουθου ατμού (συγκεντρώνεται στο χαμηλότερο σημείο ή όπου υπάρχει ελλιπής εξαερισμός) και της λειτουργίας του ως ναρκωτικού (προκαλεί απώλεια των αισθήσεων και θάνατο). Όλοι αυτοί οι παράγοντες δημιουργούν αυξημένους κινδύνους για τα παιδιά. Το DCM ανήκει επίσης στους καρκινογόνους παράγοντες της κατηγορίας 3 και ακριβώς αυτός ο πιθανός κίνδυνος κυριαρχεί στη σχετική σήμανση κάθε προϊόντος που περιέχει DCM.

5.5 Οι RPA και άλλοι σημειώνουν ότι η σήμανση αυτή είναι παραπλανητική και αναποτελεσματική για την προστασία των χρηστών εντός ή εκτός του χώρου εργασίας. Δεν υπάρχουν προειδοποιητικές φράσεις κινδύνου ή οδηγίες προφύλαξης ή σχετικά εικονογράμματα στο πλαίσιο της υπάρχουσας νομοθεσίας ούτε αντίστοιχα στο πλαίσιο του αναθεωρημένου Γενικού Εναρμονισμένου Συστήματος Ταξινόμησης και Σήμανσης των Ηνωμένων Εθνών που να προειδοποιούν αποτελεσματικά για τον κίνδυνο νάρκωσης (και τον επακόλουθο κίνδυνο θανάτου) ή για το σοβαρό κίνδυνο για τα παιδιά (που φυσικά ισχύει για πολλά προϊόντα και διεργασίες σε οικιακές συνθήκες).

5.6 Η έμφαση στον πιθανό αλλά μη αποδεδειγμένο μέχρι σήμερα κίνδυνο καρκινογένεσης είναι επίσης παραπλανητική. Η επιτροπή SCHER, στη γνωμοδότησή της για τη έκθεση ETVAREAD σχετικά με τα επιβραδυντικά ατμού, σημείωσε ότι ο μηχανισμός μεταβολισμού σε ένα ποντίκι δεν είναι ο ίδιος με τον αντίστοιχο ενός ανθρώπου και ως εκ τούτου το DCM επί τη βάση των σχετικών αποδείξεων είναι απίθανο να είναι καρκινογόνο. Υπάρχουν ελάχιστες αποδείξεις που βασίζονται σε πραγματική χρήση. Τα αποτελέσματα δύο μεγάλων επιδημιολογικών μελετών για ομάδες που έχουν εκτεθεί σε DCM σε άλλες βιομηχανίες στις ΗΠΑ αναμένονται ακόμα. Στην ΕΕ ομάδες μπορεί να έχουν εκτεθεί σε άλλους γνωστούς καρκινογόνους παράγοντες όπως το στυρόλιο. Οι RPA δεν παρουσίασαν για αυτήν την περίπτωση καμία απόδειξη πραγματικών κινδύνων λόγω της έκθεσης στο DCM που χρησιμοποιείται κατά τη διαδικασία αποβαφής. Η προβλεπόμενη φράση R68 («πιθανός κίνδυνος μόνιμων επιδράσεων») δεν είναι η πλέον κατάλληλη υπό αυτές τις συνθήκες.

5.7 Θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι τα στατιστικά στοιχεία που υπέβαλαν οι RPA σχετικά με τα περιστατικά της περιόδου 1930-2007 παρουσιάζουν σαφώς τους κινδύνους της υπερβολικής έκθεσης στο DCM, συνήθως λόγω ακατάλληλων εργασιακών πρακτικών. Τα αντίστοιχα στοιχεία για εναλλακτικές διαδικασίες και προϊόντα δεν συγκεντρώθηκαν. Ο βαθμός, ωστόσο, στον οποίο αυτά τα δεδομένα μπορούν να ισχύουν για τη χρήση από «επαγγελματίες» ή «καταναλωτές» σε οικιακό περιβάλλον είναι αμφισβητήσιμος. Οι ενδείξεις χρόνιων (μακροπρόθεσμων) επιπτώσεων στην υγεία σε βιομηχανικό περιβάλλον μπορεί (μπορεί και όχι) να προμηθύνουν προβλήματα σε περίπτωση οξείας (βραχυπρόθεσμης) έκθεσης των καταναλωτών. Τα στατιστικά στοιχεία ατυχημάτων, που πιθανόν να είναι αυτά, είναι πιο δύσκολο να υπολογιστούν.

5.8 Οι μελέτες υπογράμμισαν επίσης την έλλειψη ενιαίων επιπέδων έκθεσης σε χώρους εργασίας ανά την ΕΕ. Τα όρια διαφέρουν σημαντικά για μια ουσία (DCM) μεταξύ των κρατών μελών και μεταξύ ουσιών (π.χ. DCM v DBE ή DMSO). Οι κατασκευαστές πρέπει να αναγνωρίζουν την υποχρέωσή τους να φροντίζουν τους εργαζομένους τους, ενώ οι ρυθμιστές πρέπει να παρέχουν ένα σαφές ενιαίο τεκμηριωμένο ρυθμιστικό πλαίσιο για το σκοπό αυτό.

5.9 Σε αυτό το πλαίσιο, η ΕΟΚΕ έλαβε ιδιαίτερα υπόψη τους τεχνικούς κανόνες για επικίνδυνες ουσίες TRGS 612 όσον αφορά τα εναλλακτικά προϊόντα των διαβρωτικών χρωμάτων με DCM του γερμανικού ομοσπονδιακού υπουργείου εργασίας και κοινωνικών υποθέσεων (BMAS) του Φεβρουαρίου 2006. Πρόκειται για ένα μοντέλο, το οποίο θα μπορούσαν να εφαρμόσουν και άλλοι για την ασφάλεια στο χώρο εργασίας, και είναι σημαντικά πιο αναλυτικό από την τρέχουσα πρόταση της Επιτροπής.

5.10 Με βάση τα προαναφερθέντα, η ιεραρχία των ερωτημάτων προς απάντηση (α) μπορεί να γίνει η διεργασία ασφαλέστερη μέσω της υποκατάστασης; (β) αν όχι, γιατί; (γ) έχουν ληφθεί όλα τα κατάλληλα μέτρα για να είναι ο χώρος εργασίας ασφαλής; θα πρέπει να τηρείται στις περισσότερες περιπτώσεις. Οι πιθανοί κίνδυνοι, καθώς και τα πλεονεκτήματα, των εναλλακτικών διεργασιών και προϊόντων θα πρέπει να αναγνωρίζονται πλήρως. Πάνω από όλα πρέπει να υπάρχει πρόβλεψη των πιθανών αποτελεσμάτων οποιασδήποτε απόφασης για κατάργηση σημαντικής ποσότητας ενός υλικού από την αγορά. Τι θα κάνουν οι χρήστες και η επιλογή τους θα βελτιώσει την προσωπική τους ασφάλεια;

5.11 Ενδεικτικά αναφέρεται το παράδειγμα ενός κράτους μέλους που έχει ήδη επιβάλει απαγόρευση των προϊόντων με DCM τόσο σε βιομηχανικούς όσο και επαγγελματικούς χρήστες. Πρόκειται για μια απαγόρευση στις πωλήσεις των προϊόντων που περιέχουν DCM και όχι στο ίδιο το DCM. Ένα ισχυρό διαβρωτικό χρώμα μπορεί βέβαια να παραχθεί με την ανάμειξη DCM και μεθανόλης στο σημείο χρήσης. Το προϊόν που προκύπτει είναι φθηνότερο αλλά στερείται των ταισνεργών ουσιών και επιβραδυντικών ατμού που αυξάνουν την αποτελεσματικότητα και την ασφάλεια του αντίστοιχου εμπορικού προϊόντος. Αυτό είναι συνεπώς ένα ανεπιθύμητο αποτέλεσμα.

5.12 Όπως παρατηρούν οι RPA και η Επιτροπή, οι διαχωρισμοί μεταξύ των διαφόρων κατηγοριών χρηστών δεν δικαιολογούνται ούτε τηρούνται εύκολα στην πραγματικότητα. Η μόνη πραγματική διαφορά είναι ότι οι συνεχείς επιχειρήσεις αποβαφής υψηλής

απόδοσης σε ενιαίο χώρο απαιτούν μεγάλες ανοικτές δεξαμενές χημικών ουσιών στις οποίες βυθίζονται τα προϊόντα. Οι επιχειρήσεις εκτός χώρου παραγωγής δεν προϋποθέτουν γενικά τη βύθιση και έτσι δεν περιλαμβάνουν μεγάλες ανοικτές δεξαμενές. Οι ενιαίες μονάδες καλύπτονται από άλλες οδηγίες, για παράδειγμα για τις εκπομπές διαλυτών και για την ποιότητα των λυμάτων, οι οποίες θα πρέπει να εφαρμόζονται αυστηρά. Οι λοιπές επιχειρήσεις εξαρτώνται περισσότερο από την προσοχή και την κοινή λογική του ατόμου. Όταν υπάρχει φυσικά εργοδότης, η ευθύνη είναι δική του να εξασφαλίσει το καλύτερο δυνατό εργασιακό περιβάλλον για τους εργαζομένους του.

5.13 Η «επαγγελματική» κατηγορία θα πρέπει επίσης να υποδιαιρείται ανάμεσα σε εκείνους που ασχολούνται μόνιμα με τις εξειδικευμένες υπηρεσίες καθαρισμού (π.χ. αφαίρεση γκράφιτι, αποκατάσταση προσώπων, τρένων και αεροπλάνων) και σε εκείνους που χρειάζονται μόνο περιστασιακά να αφαιρέσουν βαφές (χτίστες, διακοσμητές και «καταναλωτές») ως απαραίτητη αλλά χρονοβόρα προεργασία για μια πιο επικερδή δραστηριότητα. Οι ανάγκες, οι ικανότητες και οι αδυναμίες αυτής της τελευταίας ομάδας είναι ίδιες και θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ισότιμα.

5.14 Τέλος, έχει υποβληθεί μια πρόταση σχετικά με την εκπαίδευση και την αδειοδότηση ορισμένων χρηστών κατά παρέκκλιση για την επίτευξη συμβιβασμού μεταξύ των διαφόρων απόψεων. Ωστόσο είναι δύσκολη η εξίσωση της χρήσης διαβρωτικών χρωμάτων που περιέχουν DCM με τις περιπτώσεις αφαίρεσης αμίντου ή χειρισμού πυρηνικών αποβλήτων, για τις οποίες απαιτούνται σίγουρα άδειες. Δεδομένου του υψηλού κόστους εγκατάστασης και παρακολούθησης ενός τέτοιου συστήματος, δύσκολα αυτή η πρόταση θα καλύψει τις ανάγκες των ενδιαφερομένων.

6. Ειδικά σχόλια

6.1 Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω, η ΕΟΚΕ δεν πιστεύει ότι η παρούσα πρόταση είναι αναλογική ή από μόνη της ικανή να οδηγήσει σε λιγότερα περιστατικά εντός ή εκτός του χώρου εργασίας. Δεδομένων των μεγάλων πραγματικών και πολιτικών διαφορών μεταξύ των κρατών μελών, πρέπει να συνεκτιμηθούν και να υλοποιηθούν άλλες προσεγγίσεις χωρίς καθυστέρηση.

6.2 Πρόκειται για αλλαγές στη συσκευασία και τη σήμανση των διαβρωτικών χρωμάτων με DCM για την ελαχιστοποίηση του κινδύνου ατυχήματος και για την υπογράμμιση των πραγματικών κινδύνων. Οι πωλήσεις σε οποιοδήποτε που δεν ασχολείται μόνιμα με δραστηριότητες αποβαφής εντός ή εκτός του χώρου εργασίας, είτε θεωρείται «επαγγελματίας» είτε «καταναλωτής», θα πρέπει να περιορισθούν σε 1L κατά ανώτατο όριο ανά δοχείο και αγορά. Τα δοχεία θα πρέπει να έχουν πόματα ασφαλείας για παιδιά, όπως ορίζεται από τους σχετικούς υφιστάμενους ή νέους κανονισμούς και οδηγίες της ΕΕ ή/και τα πρότυπα EN-ISO 8317:2004 και 862:2005. Οι στενοί λαιμοί για τον περιορισμό της διαφυγής θα ήταν επίσης χρήσιμοι, παρόλο που η επακόλουθη ανάγκη μετάγισης πριν τη χρήση με πινέλο περιορίζει την αποτελεσματικότητά τους. Οι κατασκευαστές θα πρέπει να εργάζονται προς την κατεύθυνση νέων και ασφαλών συστημάτων παράδοσης, εάν επιθυμούν να

διατηρήσουν τη βιωσιμότητα των προϊόντων. Οι πωλήσεις χύμα σε άλλους χρήστες για «βιομηχανική» ή μόνιμη «επαγγελματική» χρήση θα πρέπει να είναι σε ποσότητες τουλάχιστον 20L. Οι κατασκευαστές και οι προμηθευτές θα πρέπει να αναγνωρίζουν την υποχρέωση μέριμνας σε τέτοιες συνθήκες και να εξασφαλίζουν την παροχή επαρκούς πληροφόρησης και κατάρτισης για τον ασφαλή χειρισμό και τη διάθεση σε όλες τις συνθήκες χρήσης.

6.3 Νέα εικονογράμματα και προειδοποιητικές φράσεις κινδύνου και οδηγίες προφύλαξης από τις ναρκωτικές ουσίες και τους κινδύνους για τα παιδιά θα πρέπει να αναπτυχθούν επειγόντως προκειμένου να συμπληρώσουν αυτές που χρησιμοποιούνται ήδη. Για τα διαβρωτικά χρώματα με DCM (και άλλα προϊόντα με παρόμοια αποτελέσματα) η κατάλληλη διατύπωση για όλους τους χρήστες θα πρέπει να είναι περίπου έτσι: «Ναρκωτική ουσία: υψηλές συγκεντρώσεις οδηγούν σε απώλεια αισθήσεων και θάνατο», «Μην χρησιμοποιείτε το προϊόν παρουσία παιδιών ή ευπαθών ενηλίκων», «Μην χρησιμοποιείτε το προϊόν σε κλειστό χώρο: κίνδυνος ασφυξίας λόγω ατμών». Οι φράσεις αυτές δικαιολογούνται από τα αποδεικτικά στοιχεία και συνδέονται με τις πραγματικές ανάγκες. Οι φράσεις αυτές δεν θα πρέπει να χάνονται μέσα σε μια πληθώρα λιγότερο σημαντικών προειδοποιήσεων. Μια κατάλληλη προειδοποίηση και ένα σαφές εικονόγραμμα για την ανάγκη προστασίας των παιδιών λειτουργούν πιο αποτελεσματικά από τις πολύπλοκες συμβουλές. Η υπάρχουσα φράση S2 («Να φυλάσσεται μακριά από παιδιά») είναι ανεπαρκής σε αυτό το πλαίσιο.

6.4 Υπάρχει επίσης σαφής ανάγκη για ένα τυποποιημένο και εσωτερικά συνεκτικό σύνολο ορίων επαγγελματικής έκθεσης της ΕΕ για την περαιτέρω βελτίωση της ασφάλειας στο χώρο εργασίας. Αυτό θα πρέπει να εκλαμβάνεται ως ένα χρήσιμο αποτέλεσμα του προγράμματος REACH για τα επόμενα χρόνια.

6.5 Οι ορθές εργασιακές πρακτικές και η αυστηρή τήρηση όλων των υφιστάμενων ελέγχων είναι καιρίες για τη διαχείριση κινδύνων εντός και εκτός του χώρου εργασίας. Οι κατασκευαστές και οι πωλητές είναι υπεύθυνοι για την παροχή ορθών συμβουλών και την εξασφάλιση ότι οι συστάσεις μπορούν να εφαρμοσθούν από το ευρύ κοινό και από όσους χρησιμοποιούν επικίνδυνα υλικά και διεργασίες σπάνια. Οι συμβουλές και ο εξοπλισμός ασφαλείας θα πρέπει να προωθούνται με τον ίδιο ενθουσιασμό και τα ίδια κίνητρα με τα υλικά για τα οποία απαιτούνται.

6.6 Η προσέγγιση των γερμανικών κανόνων TRGS 612 θα πρέπει να αποτελεί τη βάση των κοινοτικών ελέγχων. Συμπληρωματικές τεχνικές συμβουλές για θέματα εξαερισμού ή επεξεργασίας αποβλήτων μπορούν να προστεθούν ανάλογα με τις ανάγκες. Οι βέλτιστες πρακτικές θα πρέπει να δημοσιεύονται και να ανταλλάσσονται.

6.7 Οι τρέχουσες μελέτες στις ΗΠΑ σχετικά με τα αποτελέσματα της μακροπρόθεσμης έκθεσης στο DCM θα πρέπει να ολοκληρωθούν το ταχύτερο δυνατό και τα αποτελέσματα να παρουσιασθούν στην επιτροπή SCHER για αξιολόγηση. Θα πρέπει επίσης να διερευνηθούν οι δυνατότητες προσδιορισμού τυχόν κατάλληλων ομάδων για μελέτη στην Ευρώπη.

6.8 Απαραίτητη είναι επίσης η συστηματική αξιολόγηση των κινδύνων που συνδέονται με τη διαδικασία αποβαφής προκειμένου όλα τα προϊόντα και οι διεργασίες να μπορούν να αξιολογούνται σε συγκρίσιμη βάση. Αυτό θα οδηγήσει σε καλύτερη κατανόηση των σχετικών χαρακτηριστικών απόδοσης και κινδύνων, και ενδεχομένως στην πιθανότητα πιο ενημερωμένων επιλογών των χρηστών εντός και εκτός του χώρου εργασίας. Καμία από αυτές τις προτάσεις ωστόσο δεν θα πρέπει να καθυστερεί την υιοθέτηση των προαναφερθέντων μέτρων ελέγχου.

Βρυξέλλες, 17 Σεπτεμβρίου 2008.

Ο Πρόεδρος
της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής
Δημήτρης ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ